

110:4:18 (R.S.)

[R.S.] titel
(A)

Lofroligheter.

G E D O R S O L M:
Sålas hos Björnstahl och Götrek.

STOCKHOLM
*
WERNERSKA
MLINGARNA

1824

Supplik.

Avete! Salvete! i ädla Patroner,
 Frodens — frodens!
 Ja blifwen så trinde som små Cupidoner
 Grönstens — grönstens!
 Sedetis, så stolte, med lärda Calotter,
 med åra — med åra
 På skyhöga stolar i swarta Capotter,
 som knappt kan eder bära
 som knappt kan eder bära!

Jag kastar mig inför — Ledamöters högst
 upplyste fotabjell; jag uppslukar med begärelse
 det stoft som händelsevis från Ledamöternas
 pjero-bottnar på detta genom — Ledamöters
 närwarelse högst afundswärda golf, ego idio-
 tus, bugar, cum magna reverentia inför —
 Ledamöters högst karakteristiska anleten, wändan-
 de faciem in solo och de månglappade stöflet-
 ter i den ätheriska rymden; och anser jag som
 den största åra att få med min näsas alltom-
 fattande wäderkorn få insupa de lärda dunster
 som lik en gloria tycks omgifwa — Ledamö-
 ternas alla capita. Jag är ad hunc locum
 appellatus för att swara för flere swåra för-
 brytelser, hwilka mihi öfwerbewiste — jag är
 swårliga circumventus och om ej — Ledamöter-
 na för le Diable noir beskyddar, hwilken nu när-

warande är, blifwer jag illa tillpyntad. Att sö-
 ka urskulda mitt brott skulle wara att ma-
 gis magisque id pessimum facere. Jag är
 vehementer in stercore nedfallen. — Speg-
 len eder i mig och ackten eder, J som ej kan
 magnos ad convivia invitare och derföre ej
 crimina vestra in oculos eorum parva fa-
 cere. Gån till eder sjelfwe i mågtige Patro-
 ner — hafwen J ej ofta låtit eder af starka
 drycker öfwerlastas; magnus fur liber, parvus
 in carcere est. Gode Patroner hafwen medli-
 dande med mig — Omkens med den uselryg-
 gen P —! må alltid wäl! frodens i all pro-
 sperité och hälso. Valet. Tandem arcete
 Pericles.

Vestrum Subjectissimus
 Servus ad mortem
 S. P. P.

Scen ur Lustspelet:

”Heirath durch ein Wochenblatt”

(ur Theater-Almanach för Petersburger Theatern 1811.)

Der snafwade jag och hade så när fallit,
 Hade jag fallit, så hade jag gjort mig skada;
 Hade jag gjort mig skada, så hade Doctorn kommit.
 Hade Doctorn kommit, så hade han föreskrifwit mig
 ett recept,

Receptet hade jag burit på Apotheket.
 Från Apotheket hade jag fått medicin.
 Medicinen kommer från Österländerna;
 Från Österländerna komma alla helsosamma drycker,
 Så säger sjelfwa den wise Aristoteles.
 Aristoteles war Lärare åt Alexander Magnus,

Alexander Magnus war en Herre öfwer werlden.
 Werlden består af watten och land.
 På landet fins det städer, slott och byar.
 Städer, Slott och Byar byggas af Murare och Tim-
 mermän.
 Timmermännen få anwising af Byggmästaren.
 Byggmästaren gör ritningen dertill.
 Ritning är en del af måleriet.
 Måleriet hörer till de fria konsterna.
 Fria konsterna äro sju.
 Sju wise woro i Grefland.
 Grefland war fordom wisshetens säte.
 Wissheten hade en förestånderska, som heter Minerva.
 Minerva har en syster som heter Diana.
 Diana är Jagtens Gudinna.
 Till jagt brukar man hundar, böfkor och nåt.
 Med hundar, böfkor och nåt
 Fångar man Råfwar, Harar och Bargar.
 Råfwar, Harar och Bargar höra till willda djur.
 Ibland willda djur är Lejonet Konung.
 En Konung är förwaltare af rättwisan;
 Rättwisan afmålas med wägsfål och swärd,
 Swärdet är tecken till straff.
 Straff få soldaterna.
 Soldaterna woro fordom de störste i Rom.
 Rom war tillförene Kejsarens säte
 Kejsarne woro i första århundradet tolf,
 Tolf månader äro i året.
 Året indelas i årstider.
 Årstider äro fyra, äfwen så många Elementer.
 Elementerna kallas Eld, Watten, Luft och Jord.
 Jorden måste föda Menniskorna.
 Skall hon föda menniskorna, måste man odla henne.
 Odlingen bedrifwer Bonden.
 Bonden brukar dertill en plog
 För plogen spanner han Oxar
 Oxar äro försedde med tjock hud.
 Den tjocka huden nyttjar Garfwarn.
 Garfwarn gör deraf läder.

Läddret nyttjar Skomakarn.

Skomakarn gör deraf Stöflar, Tofflor och Skor.
 Stöflar, Tofflor och Skor plår man bära på benen.
 På benen plår man gå, som jag.
 Och under det jag gått, har jag snafwat, och kommer nu
 i största hast att klaga att jag tappat min Barberares
 pung. Sätt det i weckobladet; upphittaren skall få 2
 gute Groschen till recompens. Lef wäl! (går.)

Grammatikaliskt Friare-Bref.

Dygdådla Jungfru! Tag ej ogunstigt upp
 det thema jag framställer, att nämligen få
 blifwa Eder ödmjukaste adjectivum. Wederfa-
 res mig sådan ynness, skall jag skatta mig lycklig i
 superlativo gradu. Jag wet, att jag hwar-
 ken är prima, secunda eller tertia persona,
 som om eder anhåller; men war öfwertygad
 att jag aldrig conjugerar amo, utan att tän-
 ka på eder, äfwen som jag skall wara eder
 slaf så länge jag eger qwar den minsta partikel
 förnuft. Mina verba skola alltid i eder när-
 waro blifwa passiva, och hwad både modus
 och genus i wår sammanlesnad angår, skall
 jag för min del, så litet som möjligt bruka
 imperativus. I hwarje casus skall jag decli-
 nera mig efter edert behag och både in præ-
 senti och præterito hålla mitt löfte. Edert
 swar blifwe hwilket som helst, skall dock edert
 nomen i alla tempora blifwa min vocativus,
 till des döden, all tings store ablativus, fal-
 lar mig hådan. Förblifwer m. m.

Eder tillgifne
 Syntaxis.

Resepas för en torstig Broder.

Jag Jeremias Jobst von Aldrig Nyckter, General-Guvernör hos Hans Durchl. Höghet, Bachus, Stor-Canzler af Brådspel, Friherre till Drickut, Director af långa piper och Virginia, Fritz-Slutmästare på Winherrn, Baron till Tärning och Kortenberg, Arsherre till Brånwins-tratten, Rättherre till Metwursts husen, Embets-uppslukare af Raspebrön och Skorpor och Öfweruppsyningsman i Saltborg 2c. 2c. Gifwer härmed tillkänna att denna tillförene tappre Hans Alltid Torstig, födder i Brånwinsborg, såsom en god sup-broder, 15 år i en winter, 20 månader i en sommar, 124 timmar på en dag och 160 minuter på en timma, alltid hållit troget och flitigt ut på alla swåra krogar, med fulla glas och fyllda kannor, samt wid andre swåra durch-marcher sig tappert och wäl skickat och i alla honom anförtrodde tjenester ganska wäl försedt sig så att Brödraskapet varit mycket tillfreds med honom och derföre gerna bibehållit honom så framte han ej träffat ut för en obotlig sjukdom i byrsäckfen och dertill kommit swår hufwudwerk och magfeber så att intet är honom öfrigt mera, alla hans penningar och egodelar äro förlorade och ingen har tills dato kunnat kurerera honom.

I anseende till hans astagande krafter på crediten har han icke heller längre sin tjänst förestå kunnat, och fördenskull om sitt Afsked och Resepas anhållit att med bindel på ryggen i

fremmande orter sin lycka försöka; hwilket wi honom ej wågra kunna. Anhållande derföre hos hwar och en, högare och lägre af hwad stand och wärde det wara må, att ofwannämnde Hans Alltid Torstig med öhl och brånwin, all tillbörlig wälwilja wisa, och skulle det hända att han dimper i rännsten honom hjälpsamma händer meddela, och wid alla Gästgisswars regårdar och Wårdshus samt wid alla goda måltider låta fritt pass och repasera, hwilket jag å min sida på ort och ställe blifwer skyldig och willig alle torstige Bröder att wedergålla. — Till yttermera wiso hafwe wi detta med egen hand underskrifwit och med wårt medfödda Sigill bekräfta låtit, som skedde i wårt Residence Swinstigeberg den 2 Januari 1802 pund metwurst

Jeremias Jobst von Aldrig Nyckter,
General-Guvernör.

Bartels Suput,
Bestånd Secreterare.

Recept till Kärleksbref.

Tag 600 bedyringar, hälften så många löften, 3000 lögner, 5 skålpund bedrägeri, en lika quantité nonsens, och 3 gånger allt detta uti smicker: blanda alla dessa ingredientier tillsammans, och lägg dertill en skrupel uppriktighet och försötma det ofta med orden: engel, gudinna, förtjuserska, honingsmunn och dyligt.

När detta är satt efter behag, tag så mycket deraf på en gång som ni finner tjenligt; lägg in det i förgylldt papper, försegla det med ett sigill hwari synes ett lågande hjerta fullt af sår, låt det bli riktigt öfwerlemnadt, och det är demotståndeligt.

Fragmenter af Punschologiska Facultetens Stadgar.

Sällskapet super på alla fiskrätter.

Sällskapet anser all sorts mat för fisk, utom öhlost.

Sällskapet äter aldrig öhlost.

Om någon af Sällskapet icke ätit fisk, må han suppa på den fisk hans granne ätit hafwer.

Om händelsewis ingen annan mat finnes än öhlost, så må denna rätt constitueras att wara fisk.

Profetia.

(Efter Lyskan.)

I våra dar man sent och tida
 ser många unga Herrar rida:
 om många tror jag, jag tör spå,
 at de på alderdomen gå.

Stockholm.

Tryckte hos J. Hörberg, 1824.